د هيلۍ
ژوند
Ketabton.com
ناول
ليکواله: فوزيه ارزو
ډيزاينر: سيدادريس سادات
0731363201

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیلې ژوند

فوزیه ارزو

۲۰۲۴ کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

د کتاب پیژوندنه!

نوم.	**د هیلې ژوند**
لیکواله.	**فوزیه ارزو**
ډیزاین.	**سید ادریس سادات**
کمپوز.	**سیدادریس سادات**
د لیکوالې شماره.	**003378294943**
د سادات شماره.	**0731363201**
چینل.	https://youtube.com/@Sadattv1?si=e-gtjdwd2kXMAmKv
واټساپ گروپ.	https://chat.whatsapp.com/KXxowf0dlHRDKRmRR1QHSz

که چیرې تاسې هم د کتاب په هکله مشورې ته اړتیا لرئ، یا هم غواړئ، خپل کتاب په پې ډې بڼه نشر کړئ، نو له مور سره په لاندې شمارو رابطه وکړئ.

0731363201

AS

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

دا کتاب دې زما خوږ پلار جان

او خوږې مور جانې ته ډالۍ

وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه:

د شپې وخت و، موبایل مې وشرنګید، پورته مې کړ پر واټساپ درې پیغامونه راغلي وو.

او لیکلي یې وو:

اسلام علیکم!

تاسې سادات صاحب یاست؟

ما ورته ولیکل:

وعلیکم سلام هو مهرباني وکړئ، ویې ویل:

سادات صاحب یو ناول مې لیکلی دی، که تاسې یې راته له نظره تېر کړئ، او غلطیاني یې راپه ګوته کړئ.

نو ډېره زیاته خوشحاله به شم.

ما ورته ولیکل:

ولې نه په دواړو سترګو!

ناول یې راولیږه، ناول چې مې ولوست.

واقعا جذاب وو، او یوه دقیقه یې هم له ځانه بل خوا پرینښودم.

خوند یې راکړ، انجلۍ ته مې وویل:

دغه ناول درته زه نشروم، دا زما ډېر خوښ شو، انشاالله د پښتو ادب کې به یوه نوې کیسه وي.

چې تاسې به تر اوسه نه وي لوستې، نو زه مو د ناول په لوستلو کې خنډ نه جوړېږم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځئ، او ناول راسره ولولئ،

خو ها دا چې دا کتاب ما تاسې ته نشر کړ، نو تاسې يې په بدل کې زما يوټيوب چينل چې په هغې کې هم درته لنډې کيسې نشروم، سبسکرايب کړئ.

او ښکلې کيسې پکې وګورئ، د چينل لينک!

https://youtube.com/@Sadattv1?si=e-gtjdwd2kXMAmKv

د ننګرهار ملي راډيو کارمند

سيدادريس سادات

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیل

وړه کورنۍ مې وه، مور پلار خویندې او ورونه!

یوه خور مې واده شوې وه، وار زما وو لسم ټولګي کې وم.

زده کړو سره مې بې حده ډیره مینه وه، له اوله ترلسم ټولګي پوري اول نمره وم.

ژوند کې مي یواځې یوه هیله وه، چې زده کړې وکړم.

پرمختګ وکړم او د خپلې ټولنې خدمتګاره شم، ښوونځي تازه پیل شوي وو. دا چې زه درسونو کې لایقه وم، نو درسونه هم راته هیڅ مشکله نه وو.

درسونو سره سره مي کور کارهم کاوه او د شپې مطالعه مي زیاته کوله، هرډول کتابونه مي لوستل، دا چې مانه مشران مې ورور نه وو.

نوځکه ضرورت لپاره مې کورنۍ کور لپاره موبایل اخیستی وو.

خپلو خپلوانو سره د خبرو کولو لپاره دا چې مور پاکستان کې وو او زیاتره خپلوان موافغانستان کي!

نو ځکه به زنګ باندي مصرف زیات راته، نو کورنۍ مې موبایل کي فیسبوک اوواتساف هم خلاص کړي وو.

نو مابه هم همیشه کتابونه پکي ډانلوډ کول، کله به مي معلومات ویل!

خوهیڅکله مې پردیو سره پکې خبره یا مسج نه وو کړی.

همداسي وخت تېرېده، یووخت د کورنیو ستونزو لامله ډیره خفه وم.

نو ستوري مي ورکړه مسنجر کې شپې مې درسونه ویل، چې موبایل کې د مسج غږ شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیلې ژوند

ومې کته زماپه ستوري زیاتو خپلوانو مي نظرونه ورکړي وو، هغو کې یوپردي هلک هم یونظر ورکړی و.

و لیکلي وو، چې مه خفه کېږه هره ستونزه یوه حل لاره لري.

ماهم ورته خاص پاملرنه ونه کړه، موبایل مي بند کړ.

دا چې ناوخته وو نوویده شوم، په سبا یې هم داسې د نورو ورځو په څېر ښوونځی، کار او بیا شپه شوه.

موبایل مي رپورته کړ، غوښتل مي فیسبوک وګورم، چې څه پکي نوي راغلي دي؟

چې ومې کوت، مسنجر کې بیاهم هغه هلک لخوا مسج شوی وو، لیکلي یې وو.

سلام!

څنګه یاست!

هیله لرم ستونزه موحل شوې وي.

دا چې زموږ ایډي د هلک په نوم وه، نوماهم بل فکر ونه کړ.

یوځل مې همداسي پرېښوده خونه پوهیږم ولې مي بیرته ځواب ورکړ، ومي لیکل!

ع سلام!

ښه یو شکر ستاسو دروغ صحت په هیله!

هوحل شوه مننه!

وروسته فیسبوک ته ولاړم، هلته د یوناول په ویلو بوخته شوم.

چي مسج راغی، ومې کوت هم هغه هلک وو لیکلي وو:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـد مننې لپاره څه نشته، دا مو دنده ده شکر پخیر حل شوې.

ځواب مي ورنه کړ یواځي مي مسج ورته لایک کړ، لږه شیبه ووته بیا مسج راغی، لیکلي يې وه.

ـزمانوم شاهد دی، افغانی یم خوپاکستانکې ـــــبنار کي اوسیږم

کولای شم ستاسو په اړه پوهه شم؟

حیرانه شوم، چې دا هلک څنګه دومره مسجونه کوي، خو بیا مې هم ځواب ورنه کړ، لږه شیبه وروسته بل مسج راغی.

ـزماغوښتنه غلطه وه؟

پوهه شوم دا په دومره اسانۍ نه شاته کیږي، نو ځواب مي ورکړ:

نه غلطه نه وه خوشاله شوم، د پیژندلو مو زه هم افغانی یم، پاکستان کې اوسېږم هغه ځواب راکه!

ـنوم مو ؟

دا چې زه نجلۍ وم، ایډي د هلک په نوم وه .

نو هیڅ مي ورته ونه ویل:

لږه شیبه وروسته بل مسج راغی، ستاسو نوم څه دی؟

ـومي لیکل بې نومه !

د خندا سټېکر يې ولېږه وایي:

پوهه شوم د دې امله نه وایاست، چې نوم مو ښایسته دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له نظره به يي کړم، خو ژمنه کوم ماشالله ورسره وايم، اوس کولی شې نوم مو راته وښاياست؟

ورته ومي ليکل فکر کوم ما اوتا هېڅ نه پېژنؤ، نو د دومره ټينګار لامل مو؟

هغه: هيڅ لامل نه لري، زه هم کله کله ډير خفه اوسم، د ستونزو له امله نو ځکه مې وغوښتل ملګري واوسو.

زه: ايا ملګرتيا يواځې د ستونزو اوخفګان له امله کيږي؟

هغه: نه خوهغه وخت يوبل ډير ښه درک کولای شي.

زه: پوهه شوم خواوس ناوخته دی، بايد ويده شم.

تر بيا مخته ښه!

هغه: يعني زماملګرتيا نه قبلوې؟

خوخير دا اوس لپاره مننه چي دومره وخت موراکړ، ماهم ورنه هيله وکړه داچې موبايل مې د کورنۍ وو، نو ټول مسجونه مي ډيليټ کړه!

چې هسې نه ستونزه راته جوړه نکړي او ويده شوم، همداسي دوې ورځې تيرې شوې. هيڅ مسج ونشو دريمه شپه بيامسج راغی.

سلام !

څنګه ياست ښاغلی بې نومه!

ځان سره مې په بې نومه وخندل او لږ حيرانه هم وم.

چي داولې دومره شله دی، ځان سره به مي ويل ځواب ورکړم.

که نه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله به مې هو ويل کله نه چې بل مسج راغی.

هغه: تاسو لکه چې نوم اخيستلو سره حساسيت لري، که څنګه!

ومې ليکل:

کله چې دومره پوهيږی نوبيا ولې دومره شله ياست؟

هغه: سمه ده، زه هم نور په بې نومه درته وايم.

ځان سره مې فکر وکړ، چې دا خو د نورو خبرو نيت هم لري، که کورنۍ مې پوهه شي يامسج وګوري نو کيدای شي بل فکروکړي.

نو پريکړه مې وکړه، چې ورته هرڅه ووايم.

تر څو نور مزاهيمت ونه کړي.

نوومې ليکل:

غواړم يوڅه درته ووايم، خوهيله لرم چې سم پوهه شئ.

هغه :مهرباني وکړئ.

زه: اصل کې زه نجلۍ يم، دا موبايل مې هم د کورنۍ موبايل دی.

زه يواځې د کتاب يا ضرورت لپاره ورنه کار اخلم، نوتاسو نه هم هيله لرم، نور پوهه شوي ياست، چې زما د نوم نه ويلو لامل څه دی؟

هغه څو د حيرانتيا ستيکرونه وليږل.

وي ليکل:

زه هم لږ شکمن وم چې نوم ويلو کې څه ستونزه کيدای شي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو نه پوهيږم، ماته ولې داسي ښکاره شوه، لکه هغه چي هيڅ حيران نه شو لکه هغه چې پوهيده زه نجلۍ يم.

په هرحال ورته مي وليکل:

زه :اوس خوپوهه شوي نوهيله لرم نور مسج ونه کړئ، ځکه چې دا کورنی موبايل دی.

همدي سره می موبايل بندکړ.

او ويده شوم، څوورځې تيرې شوې هيڅ مسج را نه غی، د هغه لخوا زه هم خوشاله شوم.

چې نور مزاهيمت نکوي، څلورمه شپه لس بجي يې بيا مسج وليږه...

سلام يي ليکلي وو.

ماهم بغير بغيرله دې چې ځواب ورکړم ډيليټ مې کړ لږه شيبه وروسته مسج راغی ډير اوږد وو يې ليکلي وو.

هغه : پوهيږم تاسو به اوس فکرکوئ، چې اوس پوهه شوې ولي بيامسج کوې؟

خوما دا څو ورځې فکر وکړ چې نور به مسج نکوم، خو تاسو ډيره ښه انسانه ياست! ستاسې ليکني او سټورياني زما ډيرې خوښېدلې هغه وخت مي فکر هم نه وو کړی، چې تاسې به نجلۍ ياست، غوښتل مې ملگري واوسو!

خوچې تاسو سره مي خبري وشوي باور وکړه، ډير خوشاله شوم.

چې يوملگری مي پيداکړ او بياتاسو ويل چي نجلۍ ياست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو ماته هيڅ توپير نکوي، باور وکړه يواځې غواړم کله کله چې مې ژوند سختېده داسې چاسره خبري وکړم، چې درک مي کړي،

نور هيڅ غوښتنه نه لرم هيله کوم داومنئ-

ډيره حيرانه شوم، ډول ډول فکرونه مي وکړه.

نه پوهيږم ولي مي ورباندي زړه خوږېده، شايد د انسانيت له امله وو خوبل پلوه ويره وه چې که کورنۍ مي پوهه شي چې زه يوپردي هلک سره خبري کوم نو څه به راسره وکړي همدي فکرکي وم، چې بل مسج راغی!

پوهيژم تاسې به اوس څه فکر کوي خوباور وکړه زما لخوا به هيڅ ستونزه درته جوړه نشي يواځې کله کله مسج کوم، او بس!

حيرانه وم، چې څه ځواب ورکړم.

او بل دا چې هغه يواځې کله کله د ښوخبرو غوښتنه کوله ماويل هسي هم ليکني ليکم څه خبره ده.

له ده سره به د ستونزو وخت کې مرسته کوم، خوزماپه نظر ټوله مجازي نړۍ يوه نشه لري.

چې هرڅوک ځانته راکاږي که نه زماپه نظر هم داسمه نه وه، خو زړه نازړه مي ځواب ورکړ.

زه: سمه ده، دا چې تاسو دومره شله ياست، منم!

خو زه درسونه وايم اوبل زما ډيره سختګيره کورنۍ ده، هيڅکله داسي څه نه مني! نوهيله لرم، ته هم زيات مزاهيمت راته ونه کړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

همداسې چې ښتګه تا وویل یوا د یوملګري په صفت د ستونزو کمولو کي به مرسته کوو نور وخت بي ځایه نشم تیرولی!

هغه: بلکل مي همداسي خوښه ده زه هم د دولسم ټولګی زده کوونکی یم درسونه وایم د مور یو زوي یم دوه خویندي لرم نوځکه لږ کارکوم اودرس وایم

زه : ډیر ښه خوشاله شوم، خداي مو مور ژوندۍ لره!

هغه : اوس مونوم ویلاي شي؟

زه : هیله مي نوم دي.

هغه:خوشاله شوم ښکلی نوم دي.

زه:مننه نور دي مخته ښه باید لږ درس ووایم.

هغه:سمده ډیره مننه دهرڅه لپاره!

موبایل مي کیښوده لږ درس مي ووایه نور ویده شوم دوي ورځي همداسي تیریدي په بله شپه یي بیامسج وکړ

شاهد: سلام

ښنګه یاست

زه :ع سلام ښه یو شکر تاسو مور جانه اوخویندي موښنګه دي

شاهد:شکر ټول ښه دي یواځي مي مورجانه لږ ناروغه ده دعاوي کوه چې ښه شي مور مي راته ډیره ګرانه ده

زه: ډیره خفه شوم الله دي ورته عاجله شفاء ورکړي

شاهد: امین ښه درسونه دي ښنګه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه : ډير ښه دي ولله زماخوښيږي نوځکه راته سخت نه دي

شاهد: معلوميږي چي درسونو سره ډيره مينه لري

زه :هو ډيره زياته غواړم زده کړي وکړم دافغانانو خدمتگاره شم

شاهد:افرين وياړو چې داسي افغانانې شته

زه: مننه

همداسي له لږو خبرو وروسته مو مخه ښه وکړه ورځي او شپې تېريدې څو ورځو کي حتمن هغه مسجونه کول، حال احوال پوښتنه يي کوله، کله کله به يي ټوکي کولې! زماه ورسره ملگرتيا شوه خوهيڅکله مې د ملگرتيانه بغير کوم بل فکر نه و کړي کله چې به هغه داسې يوڅه ويل نومابه ترينه منعه کوو هغه هم نور پوهيده چي زه يواځي د يو ملگري په نظر ورته گورم نور څه نه همداسی وخت تيريده زما او د هغې د خبرو اووه مياشتي تيري شوي همدي اوو مياشتو کي مو ډيره ښه ملگرتيا وه، هرکله چي به خفه کيدم هغه سره به مي خبري کولي خومانه زيات مسجونه هغه کول څوځلي يي زما دليدو غوښتنه وکړه دعکسونو غوښتنه وکړه خوماونه منله خوهغه راته کله ناکله خپل عکسونه ليږل ماهم ليدل بيرته به مي ډيليټ کول همدومره وخت کي يي يوځل زنگ وهلي يواځي موسټړي مشي کړي بس هغه پوهيدي چي کوم کوم وخت کي موبايل ماسره وي نوهم هغه وخت به يي مسج کوه زياتره وخت به يي ويل چي مور يي ناروغه ده يوه شپه لس بجي وي مسج يي وکړ ډيره

خواشيني يي څرگندوله ويل يې:

مور مي ډيره ناروغه ده روغتونکې ده او د درملني لپاره يي نوري پيسي هم ورسره ختمي شوي ډيره خفه شوم دعا مي ورته وکړه ومي ويل خپلوانو نه مرسته وغواړه يا يوچانه په قرض واخله هغه وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې زه زیات خپلوان نه لرم که شته هم ټول غریبانان دي او نور راته څوک په قرض پیسي هم نه راکوي زړه مي پري بد شو لږ خبري مو وکړي وروسته مو مخه ښه وکړه په سبامي فکر وکړ کوم دغوړونو والي چي مي مور راته ماشومتوب کي اخیستي هسي هم زمالپاره دیوانسان دژوند نه زیات ارزښت نلري که چیرته هغه ورکړم شاید لږ مرسته ورسره وکړي داکار مي یواځې دهغه دمور په خاطر کوی ځکه چې مور ډیره ګرانه وي نه مې غوښتل دې نعمت نه څوک بې برخي شي په ماښام مي ورته میسج وکړ هغه هم خفه ښکاریده ورته مي وویل زماسره دغوړونو والي شته دسروزرو دي که هغه خرڅ کړي څه ناڅه مرسته دي کولای شي لومړی کي یي نه منله خووروسته یي ومنله او وه یي ویل چي سبادرته داخیستلو لپاره مسج کوم په سبایي مسج وکړ زموږ دکور پته یي وغوښته ماهم ورکړ لږ ووسته یي وویل چي هغه ځاي نژدې دی درځم ته هم راووځه او والي درسره راواخله که څه هم دکورنه وتل مشکله وو خو دهغه دمور لپاره مي ومنل څوساعته وروسته یي مسج وکړ چي ورشم هغه ځای یي راته وښوده زموږ کورنه لس دقیقي پیاده لاره وه هغه ځاي کي ګڼه ګوڼه نه وه ددوکانونو شاه وه ماهم ددي لپاره چې څوک مي ونه ګوري هغه ځای سم وګڼه ورغلم والي مي راواخیستل په ډیري سختی کورنه راووتلم ځکه زموږ کورنی‌نجوني هیڅکله یواځې د بیرون تګ اجازه نه لرله نه هم زه تراوسه وتلي وم نوځکه لږویریدم هم خوورغلم هغه ځاي ته شاوخوا څوک نه ښکاریدل لري موټر ولاړ وو داچې ارنګ یي وکړ پوهه شوم شاهد دي نژدي ورغلم غوښتل مي یواځې والي ورکړم اوبیرته ژر لاړه شم خوهغه دموټر دروازه خلاصه کړه وه یي ویل چې هسي نه څوک مووګوري اوستونزه جوړه نشي ماهم زړه نازړه ومنله او مخ سیټ کي کینستم سترې مشي مي وکړه لومړی ځل یو پردي کس سره یواځې وم ډیره ویریدم هغه هم ښه سترې مشي وکړه دمور دروغتیا پوښتنه مي وکړه ویل ښه نه ده لږ خبري مو وکړي غوښتل مي لاړه شم خوهغه وویل چي نه صبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

لږدڅیښلو لپاره بوتل یا انرژي راواخلم داسي تلل دي بده ده مانه منل خودهغه دډیر
ټینګار له وجي مي ومنل هغه ښکته شو زماهم زړه هیڅ ښه نه وو ویل مي کاشکي تللي
وم هسي نه مور دوي مي پوهه شي چي کورنه دباندي وتلي یم همدي فکر کي وم چي
دموټر دروازې ناڅاپه خلاصي شوي ترڅوچي ورکتل مي چامي په مخ تور څیز
واغوستي اوپه خوله یي راته لاس ونیوه بل شانه راته لاسونه وتړل څوڅانیو کي یي
موټرشاته سیټ ته وغورځولم خوله یي راته په یوه څه وتړله په سریي تور څیز
راواغوستي هرڅومرپوهیږم تاسو به اوه پښي اولاسونه مي وهل خونه مي چیغي وهلي
شوي نه تښتیدلای شوم موټر روان شو یواځي مي اوښکي تویدلي او دخپلي کورنۍ
دبدنامي ویره مي په زړه ننوتله ټول بدن مي ریږدیده خو یوهیله مي وه چي کیداي
شي شاهد پوهه شوی وي چي زه چاوتښتولم او کورنۍ مي خبره کړي خو دومره
پوهیدم چې دري خلک دي یومي یوي خوابل بلي خواته ناست دي یوموټر چلوي هیڅ
خبري یي نه دي کړي نه مي دچاغږ اوریدلي

لږ شیبه مي پښي اولاسونه وهل چي هغوي نه یوکس په سر کې په څه ووهلم وروسته
په هیڅ نه یم پوهه شوي لکه ویده چې شم یووخت چي په هوش راغلم پوهه شوم اوس
هم موټر کي یم نه پوهیدم څومره وخت تیر شوي خوسرنه مي توره کځوړه ایسته شوي
وه یواځي یي راته سترګي په پنډه ټوټه تړلي وي اوخوله مي پلستر شوي وه ساه مي
بندیدله اوښکي مي رواني وي نه پوهیدم دي نه وروسته به راسره څه کیږي اوماچیرته
بیایي لږ وروسته موټر ودریده دروازي خلاصي شوي یوه کس ویل ښکته شه له اوږې
نه یي ونیولم مادمقاومت په ښه لاسونه اوپښي خوځول خوهیڅ ګټه یي نکول په کش
کولو یي روانه کړي وم چوپه چوپتیا وه داسي لکه صحرا چي وي یوځل دیوي دروازي
غږ شو ننوتلو بیادبلي زه یي کوټي ته پوري وهلم همداسي ولویدم غوښتل مې په زوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

زوره چیغي ووهم خوخوله مي تړلې وه یواځې مي اوښکي تویدلي راپورته شوم کینستم لږ شیبه وروسته د یوچادپښو ږغ شو یوسړي راغلي ویل سترګي شوي به یي خوږې سترګي به درته خلاصي کړم ځان مي ډیر ټول کړ هغه راته نژدي شو لومړي یي لاسونه راته خلاص کړه بیایي پلستر لري کړ اخر کي یي راته سترګو نه پټي لري کړه په سترګو مي تیاره وه څه مي نه لیدل لږ مي وموښلي ورو مي لږ خام برق ژیړه رڼا ولیدله توره تیاره کوټه وه مخي ته مي یوسړي ناست وو اوږده بریتونه یي وه ږیره یي نه وه په رنګ تور وو ژر مي پوري وهي شاته مي دیوال ته ځان ورسوي هغه همداسي له خندا شین شو وایي رشتیا هم مغروره یي شاوخوامي وکتل یواځې یوه بنده دروازه اودکوټې په سر کې یو وړوکی سوری وو نور ټوله زاړه دسیمینټو دیوالونه وه هیڅ دتیښتي لاره نه وه په زوره زوره مي ژړل هغه سړي ماته کتل او خندل یې ومي ویل مانه څه غواړي تاسو څوک یاست ولي موزه دلته راوستلي یم هغه لږ غلی وو وروسته یي ویل پوهه به شي ډیر وخت شته دې خبري سره مي په زوره اوچیغو وژړل چي څنګه ډیر وخت یعني زه به دلته ترکله یم هغه لږ شیبه وو کله چې یې غوښتل ووځې ومې ویل غواړم اودس وکړم وه یې خندل ویل سمهده په هغه ټوټه دي سترګي وتړه ماڅه ونه کړه خپل راغلی اوټوټه یې واخیستله سترګي یي راته وتړلې او لاس نه یي ونیولم روانه یي کړم لږ لاړم چي دروازه یي خلاصه کړه ویل ورشه هاخوایي کړم دروازه یې بیرته بنده کړه ژر مې سترګي خلاصي کړي ومي کتل داهم د کوټې په څیر وو هیڅ کړکی نه وه تیاره ځاي وو اودس مي وکه دروازه مي ووهله هغه ویل سترګي دي بیرته وتړه مجبوره وم کنه هغه راته خپله تړلې سترګي مي وتړلې خولږه ښکته مي ورته چوله پریښوده هغه چي دروازه خلاصه کړه بیرته یي ټوټه سمه کړه اوهغه کوټې ته یي راوستلم او خپله ووتی دروازه یي بیرته بنده کړه په زوره زوره مي دروازه ووهله خوهیڅ غږنه وو نه هم معلومیدل چي څوک به وي توره کوټه وه له ویري مي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدن لاسونه ټول ریږدېدل ساړه مي کیدل پوهه شوم داچي دوي داسي ازاده وغورځولم نومعلومه ده داسي ځاي دي چي څوک مي غږ نه اوري همداسي دروازي ته کینستم هرڅومره مي وس کیده ژړل مي له ټولو زیات مي داویل چې کورنۍ به مي څه فکر کوي خلک اوخپلوان به مي څه څه وايي اوشاهد به څه شوې وي همداسي مي لوږ سوري ته وکتل ستوري ښکاریدل شپه وه اوښکي مي په مخ رواني وي نور مي دچیغوتوان نه وو همدي کي شپه تیره شوه سهار شو اسمان تیاره لاړه ورو ورو رڼاکیدله پوهه شوم ورځ شوه خوهغه خام برق هم هغسي ورو لګیده لږوروسته دپښو دراتګ غږ شو ژر دروازې نه جګه شوم لاړم دکوټي کونج کي پټه اوټوله کینستم په همدي ویره کي وم چي اوس به راسره څه څه کیږي دروازي دقید خلاصولو ږغ شو دروازه خلاصه شوه هم هغه دشپي سړی راغلی یوبل ورسره وو چي بریتونه او ږیره یي لرله لاس کي یي کڅوړه وه دبازار ډوډي پکي وه راویي غورځوله وايي داوخوره هیڅ مي نه ویل همداسي غلي ناسته وم دواړه ولاړ وه راته یي کتل لږه شیبه ووته چي بل سړي راغلی چي ورومي کتل شاهد وو ټول لاسونه اوبدن مي په ریږدیدو شوه خوله مي بنده شوه هرڅومره مي هڅه کول څه ووایم خوستونی مي نښتی وو هغه نورو دواړو وخندل شاهد ته وايي یاره ښکه چي یي تاپه اړه ویلي وو هم هغه نه هم زیاته ده هغه هم ورته وخندل وايي زماټاکنه تل سمه وي اوښکي مي رواني وي هغو درو واړو راکتل شاهد وویل حیرانه شوي چي ودي لیدم راته نژدي شو زه هم ډیره ټوله شوم مخي ته راته کینستي وايي وګوره هغه غرور دي څه شو اوس چیرته یي په خبرو کولو دي هم راته بندیزونه لګول اوس وګوره ټوله زمالاس کي یي غوصي نه نور هیڅ په توان کي نه وه په مخ مي ورته لاړي وپاشلي پوري مي وهه شاته ولویده ومي ویل مادرسره څه بدکړي ولي دي داسي راسره وکړل هغه هم بیرته راپورته شو یوټینګه چپلاخه یي په مخ ووهلم ویل چوپ نور ستابادشاهي نه ده دي نه وروسته به دي هرڅه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زماپه خوبنه کيږې پوهه شوم په زور هيڅ نشم کولي ورته مي زاري شروع کړي ومي ويل پري مي ږدي تاسو سره ماڅه بد کړي ولي ماسره داسي کوي خودوي ته مي خبري بې معنا وې دري واړه ووتل ماهم په چيغو چيغو خپلي بې وسۍ اوخپلو غلطيو ته ژړل ډيره پښيمانه وم خوڅه نه کيدل

زړه کې مي ويل هغوی ولي زه راتښتولې يم که تيري لپاره وو نووخته به پوهه شوي وم ياخوکيدای سي پلارنه مي پيسي غواړي خوزماپلارخودومره مالداره نه دی څه کيدلای شي اوڅنګه يي زه دې ځايه پوري راوستلې يم هيڅ نه پوهيدم خوهمداسي کينستم وږې هم وم ورو مي هغه ډوډۍ راواخيستله يواځي يوه ډوډۍ وه هغه مي خپلو اوښکو سره خوړل چوپه چوپتيا وه پوهه شوم داکلي ياښار نه دي صحرا ده نه دموټرو نه دخلکو دهيچااواز نه وو هغوي هم فکر کوم چيرته تللي وه ځکه يي ږغ نه ووهمداسي ورځ تيره شوه نور خونه داذان غږ و نه هم پوهيدم چي څه وخت دی خوعادت سره به مي لمونځونه وکړل ډيري دعاوي مي وکړلې شپه شوه دهغوي غږ شو شاهد دروازه خلاصه کړه راغلی ويل څنګه يې ګراني هوسيله به دي نه وي ختمه شوي هيڅ مي ونه ويل لاس کي يي ډوډي وه هغه يي راته مخي ته وغورځوله او ووته ماهم يواځي يوڅه کولای شوه هغه هم ژړا اواوښکي داچې وږې وم نوډوډۍ مي هم يواځي ځومړی وخوړله نوره مي کيښودله لږ شيبه ووتله چي دهغوي په زوره زوره ږغونه راتلل پاڅيدم ورغلم دروازي ته نژدي مي غوږ ونيوه هغوي په يوڅه لانجه وه يوبل سره يي په تېزۍ خبري کولې نور هم نژدي شوم غوږ مې دروازې باندي کيښوده چې سم غږونه واورم يوه ويل بهرني ښه دي بل ويل نه دلته سم دي لږ شيبه وروسته پوهه شوم چې زماپه سر لانجه ده شاهد اوهغه بل غواړي بهرنيو باندي مي خرڅه کړي ځکه زه نجلۍ وم څوک راته نژدي شوی نه وو خوهغه بريتور چي پنځه غږ نه يې پوهه شوم هغه ويل نه دلته مو پري ډير ښه کاروبار کيږې ټول بدن مي په ريږديدو شو اوس پوهه شوم چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددوي کاروبار همدا دی اوهمدي امله یي ماسره زیاتی نه وو کړی ځکه چې په ډیرو پیسو خرڅیدم اوښکي مي په مخ رواني وي کورنی هیلي ارمانونه مي ټول خاوري شوه کینستم هغوي هم هغسي په زوره خبري کولي لږ شیبه وروسته دګیلاس دلویدلو په ځیر غږ شو هغوي هم چیغي وهلي نه پوهیدم څه وشو خوغږونه ورک شوه ماهم په زوره زوره چیغي وهلي خدای نه مي دعزت مرګ غوښته همدې څوورځو کي مي یواځې خدای لره چي ورسره مي خبري کولي لوړ مې وکتل ومي ویل چې خدایه پوهیږم ماګناه وکړه خودهغې دومره لویه سزامه راکوه مه پریده چې هغوي راسره داسي ظلم وکړي یاخوزماژوند واخله دې نه مخکي چي زه هره شیبه مړه شم یواځې یوځل مړه کیدل غواړم یوساعت نه وو تیر شوی چي بیرته دهغوي غږ شو ژر پاڅیدم فکر مي کوو چې اوس مي حتمن چیرته بیایي خو هغوي دروازه خلاصه کړه شاهد اوبو بوتل راوغوځوي بیرته ووته شپه همداسي تیره شوه زه هم ویده شوي وم چې کله پاڅیدم پوهه شوم سهار دي شاید ناوخته وو ځکه لمر په اسمان ښکاریده یوساعت وروسته دروازه خلاصه شوه هغه بریتور سړی راغلی ژر ژر مي ځان ټول که کونج کي کینستم هغه راته ډوډي راوړي وه خوومي لیده چي لاس یې پټی وو پوهه شوم شپي دګیلاس غږ دهمدي لامل ووکله چې یي غوښتل ووځې ومي ویل ماسره څه کوی ترڅوبه دلته یو ولي داسي ظلم راسره کوی هرڅومره پیسي غواړي زماپلار یې درکوي خوهیله کوم ماپریدی هغه مخ راواړوه ویل داهرڅه دي خپل له لاسه کیږې نه به دي شاهد سره خبري کولي نه به دلته اوبل یواځې ته نه یي داسي ډیري نجوني ستاپه څیر راغلي اوس غټو غټو سیاستمدارانو سره ګرځې پیسو کي لوبي کوي نو موږ ظلم نه کوو ښه درسره کوو همدي خبري سره ووته دروازه یي بنده کړه ډیر مي وژړل نور مي سترګي له ژړانه وچي شوي وي هیڅ مي توان کي نه وه نوفکر مي وکړ چي یواځې یوه لاره پاتي ده یابه تښتم یابه مي هغوي وژني نه پریدم چي عزت مي خاورو سره یو شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زهن کي مي ډير پلانونه جوړ کړه چي داسي به شي داسي به شي خوبيرته به ناهيلې
شوم چي زه يواځي يم هغوي ډير دي زمازور اودهغوي زور نشي كيدلاي خوداورځ هم
په همدي غمونو كي تيره شوه شپه تياره شوه دروازه خلاصه شوه بريتور سړي ويل نور
انتظار ختم شو راځه چيغي مي وهلي هغه راته سترګي وتړلي كله چي يي لاسونه تړل
زاري مي ورته وكړلي چي شاته يي مه تړه لاس مي ډير درد كوي هغه هم مخي خواته
لاسونه راته وتړل خوله يي راته پلستر كړه اوروانه يي كړم پوهه شوم دلته يواځي
داپاتي دي لږ مي زړه كي دتښتي خبره سمه شوه لاس مي ددي په خاطر چي پزه
پاكوم جګ مي كه ورو مي دسترګو پټي لږ پورته كړه ومي ليدل صحراپه څير ځاي
دي ډبري دي اودهغه سره برق دي شايدموټر ته تللو څكه چې راتللو نوموټر اودي
ځاي ترمنځ لږ زياته فاصله وه نوهغه هم څنګ نه نيولې وم ښه ډاډه روان وو شايد
همدي امله وو چې دژغورلو هيڅ لاره يي نه ليده ماهم كښته كتل پوهه شوم چي
ديوي پولي په څير ځاي دي زړه كي مي خداي نه مرسته وغوښتله دهغه پښوته مي
وكتل په بيړه مي پښه دهغه دپښومخي ته ووهله هغه ولويده ژر مي سترګو پټي لوړه
كړه كله چي يي دپورته كيدو هڅه كوله څنګ ته مي وكتل لږ لاندي دپاڼ په څير
ځاي وو څومره چي مي ځان كي زور وو هغومره په زور مي هغه ټيل وهه لاندي
ولويده اسمان كي سپوږمی وه خو ډيره رڼا نه وه يواځي دچاسيوري پكي ليدل كيده
منډه مي شروع كړه شاته مي وكتل هغه كور وو يوي خواته شيلي غوندي وه بلي
خواته لږ ليري باغ وو نو ماهم باغ خواته منډي شروع كړي څومره چي مي توان وو
هغومره منډي مي وهلي شاته مي نه دي كتلي خومطمينه شوم دهغه پښه
دلويدلووخت كې لږ ژوبله شوه كنه ډير ژر به رارسيدلی ووخوماهمداسي منډي وهلي
پښوكي مي هيڅ نه وه څمكه هم ټولي ډبري وي خوهيڅ په درد نه پوهيدم باغ ته
ورسيدم همداسي مي ونو كي منډي وهلي شاته مي وكتل رڼا لږ هاخوا وه نور مي هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

منډه تيزه کړه وني شنې نه وې پاڼي يي ژړي وې نوځکه هرڅه ښکاريده خوزه هيڅ نه يم دريدلي همداسي مي منډي وهلي ډير غټ باغ وو ځوځايه مي دسپيواوهمداسي حيوانانو غړونه واوريدل خوکيداى شي الله هم ماسره وو زمامرسته يي کوله ځکه خومخي ته مي هيڅ حيوان نه دی راغلی کله چي تريوځايه لاړم نور مي ساه نشوه ايستلاى شاته مي وکتل هيڅ رڼا نه وه خوزړه کې مي ويره وه چې هسي نه راپسي راورسيږي بيرته روانه شوم خوبيامي وويل که هغوي په بله لاره مخي ته راغلي وي ودريدم دوه زړه کې شوم چي لاړه شم که ودريږم خوورو ورو روانه شوم يوځاي کي مي پښې په لندو ختو کي ولگيدي

ځان سره مې ووېل باران خونه دی شوي نوحتمن دلته نژدي څوک شته چي داباغ ته يي اوبه ورکړي خو کيداى شي هغوي هم ددوي په څير وي اخر کې مي خداى نه مرسته وغوښته همداسي روانه شوم خوداباغ دومره غټ وو چي هرڅومره تلم پاى يي نه وو څوساعته مي په تگ تير کړي وه پښو مي له يخه او درده نور حرکت نشو کولاى نوځکه مي يوي وني ته تکيه وکړه کينستم لاسونه مي ډير ټينگ تړل شوي وه په غاښونو مې هڅه وکړه خوداچې تياره وه څه مي نشوه کولاى لاسونه مي هم هغسي تړلي وه ځان مې ډير درد شروع کړ ډير مي ساړه کيدل اوښکي مي تويدلي له يوي خوا دهغوي ويره دبلي خوا د دحيوانانو ويره وه بيرته به پورته شوم بيابه مي لږ مزل وکړ بياچي به مي نور توان نه ووتله بيابه لږ کينستم خو همدي کې سهار خوا کيدله تياره تلله رڼا کيدله يوي خوانه خوشاله کيدم چې رڼا شي بلي خوانه مي زړه بدوو هسي نه هغوي شاوخوا راته ولاړ وي خو لږ بيالاړم کله مي چي وکتل شاوخواډيري وني ولاړي دي اوداوبو ږغ دي زړه مي ودريده فکرمي وکه چې هغوي به وي شاوخوامي وکتل يوي خواته غونډ بوټي ولاړ وه په کراره لاړم هلته دهغو شاته پټه شوم ټول بدن

(c) ketabton.com: The Digital Library

مي لړزيده په خوله مي لاسونه ټينګ نيولي وه داوخت کي دسهارخواکيدله غږ غلی
شو ورو مي وروکتل يوسپين ږيری سړي لاس اومخ وچوي داسي ښکاريدل لکه اودس
چې يې کړی وو لږ مي زړه په ځاي شو چي هغوي نه دي خوهيڅ مي ورته ږغ ونه که
هغه سړی روان شو زه هم ورو ورو پسي روانه شوم چې لږ لاړه نويودختيو زوړ کور
ښکاره شو سړی هغه کورته ننوته دکور مخي ته سپی تړل شوی وو زه هم هلته لږ لري
کينستم پټ پټ مي کتل ترڅوپوهه شم څوک شته که نه لږه شيبه ووته يو هلک راووته
لاس کي يي داوبو لوښی وو معلوميده چي اودس لپاره راوتلی لږ هاخواکينسته اودس
يي وکړ داوخت کي مي نور له درده طاقت نشو کولاي دومره ساړه مي کيدل چي
دواړي زامي مي يوبل سره لګيدلي لږ نژدي ورغلم ومي ويل وروره دلته ښځي شته
?کله چي هغه راته وکتل همداسي يي کتل هيڅ يي نه ويل بيامي وويل مور ياخور
لري دلته شته سر يي دهو په ښه وخوځوي په زوره يي غږ کړه ويل موري هله راشه
داڅوک ده بيايي غږ کړه لږ شيبه وروسته هغه سپين ږيری او يوه دعمرنه پخه ښځه
راوتله کله چې يې ماته وکتل ټول حيران وه هيڅ يي نه ويل ملامت نه وه ځکه چي
زمالاسونه تړلي وه څادر مي نه وو پښي مي لوڅي وي ورو مي ووبل مرسته راسره
وکړي ښځه ژر زماخواته راغله وي ويل څوک يي اودلته څنګه راغلي يي هيڅ مي نشوه
ويلاي يواځي مي اوښکي تويدلي ښځي زوي ته مخ واړوه ويل هله هلکه ورشه يوڅادر
راوړه ماته يي ويل راځه لوري هيڅ مه ويريږه مورږ مسلمانان يو دې وخت کي هلک
څادر راوړ ښځي راته په سر واچوي ژر يي لاس نه ونيولم کورته يي بوتلم سپين ږيري
ږغ شو ويل هلی بوتي بخاری ته واچوی کوټه گرمه کړي ښځي ته مي لاس ونيوه هغه
پوهه شوه لاسونو په خلاصولو بوخته شوه لږ شيبه وروسته يي راته لاسونه خلاص کړه
ماهم ژر څادرکي ځان سم ټول کړ هغوي راته دبخاری څنګ کي ځاي سم کړ ويل
دلته کينه چې ډير ساړه دي شوي زه هم کينستم دوي نجوني په کار اخته شوي بستري

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هيلې ژوند

یي ټولولي یو هغه هلک اوبل هغه نه وړوکی هلک ناست وه ټولو سترګي ماکې ښځي کړي وي لږ وروسته مي ساړه ختمیدل هغوي راته ژر چاي ګیلاسونو کي واچوو سپین ږیري سړی ویل لوري داوڅکه چي ځان دي ګرم شي هغه مي وڅکه همدي سره یوسات یاشاید لږ زیات وخت تیر شوی وي نجوني هم کینستلي چوپ چوپتیا وه اخر کې سپین ږیري سړي وویل لوري تاسره څه شوي که کولای شي نومو‍ږ ته ووایه هسي نه دلته هم خطر سره مخ شې لږ شیبه ووتله غلې وم وروسته مي له اول نه تراخره ټوله کیسه ورته وکړه زمادسلګیو سره سره دهغوي اوښکي هم دباران په څېر بهیدلې هغوي ته یي ډیري ښیراوي وکړي ومي ویل داکوم ځاي دي هغوي راته دځاي نوم واخیسته پوهه شوم زموږ دکورونو څخه ډیر لیري دي ځکه خو یي نوم هم راته ناشنا وو هغوي هم زموږ ځاي نه پیژندی ورته ومي ویل تاسو موبایل لرئ هغوي ویل هو ماویل زمامي دپلار شمیره په یاد ده که کولای شئ هغوته زنګ ووهی هغوي هم خوشاله شوه ژر یې موبایل راوړ ماهم په دماغ زور راوسته خوښه وو شمیره مي نه وه هیره شوي هغوي ډایله کړه لږ شیبه وروسته زنګ ورغي زړه مي په درزا شوهمدي فکر کې وم چي هغوي به څه حال کي وي لږ وروسته مي دپلار غږ شو سلام په ویلو سره سپین ږېري سړي ورسره تړي مشي وکړه اخر کي یي ورته وویل چې ستاسو لور چاتښتولي وه په ډیرو ستونزو تردې ځایه راغلي کولای شي راشي ستاسو تراتګه به دازموږ سره امانت وي پلار مي ویل ته موبایل ورکړه لور ته مي داسي لکه باور چي نکوي کله مي چي سلام وایه نوپه چیغو چیغو مي ژړل هغوي هم پوهه شوه زه یم بیرته مي سپین ږېري ته موبایل ورکه هغه ورته دځاي پته وویل وروسته پوهه شو چي دي ځاي نه زموږ ترکورپوري څلور ساعته لاره ده ټولو زماله امله ویره لرله چي هغه بیارانشي هغه ښځي راته دوي د درد ګولی راکړي خوداځو ساعته په سختي تیر شوه همداسي هرساعت مي پلار اوسپین ژیري سړی خبري کولي دلاري اوکور ښودلو لپاره یوخت دوه موټره

(c) ketabton.com: The Digital Library

راورسيدل پلار مي اکاګان داکازامن ټول پکي وه کله چي مي پلار وليده په منډه ورغلم غيږ کي يي ولويدم په زوره زوره مي ژړل ټول خفه ولاړ وه پلار مي هم ژړل وروسته مي خداي په اماني وکړه هغوي نه مي ډيره مننه وکړه او راروان شو کورته لاره کي هيچاهم خبري نه دي کړي همداسي ټول غلي وه زه هم نوره خوشاله وم چي وژغورل شوم خو چې پلار کورنۍ اوپاتي شوي ژوند ته به مي فکرشو بيرته به مي خوشالي پاي ته ورسيده چي هغوي به څه وواييي څه به وشي خو مزل مو وکه راورسيدو کورته ټول ښکته شوه زه هم ښکته شوم ماشومان خويندي اوورونه مي مخي ته رامنډه کړل ټول مي غيږ کي نيول او په چيغومي ورسره ژړل هغوي هم ټولو ژړل مور مي مخي ته راغله غيږ کي يي ونيولم ډير يي راسره وژړل کوټي ته ورغلو خور مې داکاګانو ښځي مي وي خاله ګاني مي وي ټولو غيږ کي نيولم اوژړاوي وي خو ټول کينستو هيڅ خبري نه وي يواځي اوښکي وي چي ټولو راسره تويولي مور مي راته ډوډي راوړه يواځي څومړي مي وخوړه پښي مي ټولي زخمي شوي وي مور چي مي کله پښي وليدلي هغو ظالمانوته يي ډيري بددعاوي وکړلي ولاړه شوه کريم يي راواخيسته پښي يي راته غوړي کړي همداسي يواځي ښځي ناستي وو خوټولو داسي عجيبه کتل ګاونډيانوښځي هم راغلې چاڅه ويل چاڅه همدي کي شپه شوه نارينه جلاناست وه ښځي جلاکوټه کي پلار مي وغوښتلم کوټي ته پوهيدم چې ولي مي غواړي خوبايد حقيقت سره مخامخ شوي وم نوځکه ورغلم اکاګان داکازامن نور نژدي خپلوان موناست وه پلار مي رانه وغوښتل له سره ټوله کيسه وکړم ماهم بله چاره نه وه ټول هرڅه مي ورته وويل ټولو راته په يوډول کرکه کتل چابه راته غوصه کول چاڅه ويل خوداچې ملامتيا اوګناه زماخپله وه نوماهم څه نه ويل غلي ناسته وم وروسته مي پلار ويل تللای شې زه هم راغلم ډيره ستړي وم مورته مي وويل چي ويديږم هغي راته ځاي سم که ځاي کي مي ښه ډيري اوښکي توي کړلي همدي ژړاکي ويده شوي وم

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهار لمونځ لپاره مي مور راباندي ږغ وکړ پورته شوم لمونځ مي وکړ ډیر په سختي په لاره تللم ځکه پښي مي پړسیدلي اوزخمي شوي وي وروسته مي خپلي الماری نه کالي راواخیستل هرڅه هم هغسي پراته وه لاړم ومي لامبل کالي مي واغوستل داورځ هم داسي دخلکو اوښځوپه تګ راتګ ختمه شوه ټولو راته یوډول په بده سترګه کتل خوماڅه نه ویل په سبامي پلارمورته ویل نن میلمانه راځي شیان سم کړه ماهم څه ونه ویل کوټي نه ووتلم لږ شیبه وروسته مي دمور ژړا او خبري شوي ژر راغلم چي څه شوي خومورمي پلارته زاري کولي چي داسي ونه کړي هغه ویل بله لاره نشته زمادورتګ سره مي پلار ووته مورته مي ویل څه خبره ده څه شوي هغې ویل غواړي تایوسپین ږیري سړي ته ورکړي په هم هغه ځاي مي په سترګوتیاره شوه ولویدم وروسته لږ په هوش راغلم مورمي راته اوبه راکولي ژر پورته شوم مورته مي زاري شروع کړي ومي ویل چي داسي مه کوي مامي خپله سزالیدلي نوربس دي مور مي هم ژړل غیږ کي یي نیولي وم لږ شیبه وروسته خلک راغلل ټول خلک حجره کي ناست وه مور مي څوڅوځلي پلارته خواستونه وکړه خوټولو اکاګانو مي پلار راضي کړی وو دمور خبرو مي پري هیڅ تاثیر نه کوو ماهم په کوټه کي په چیغو چیغو ژړل فکر مي کوو سختي ورځي ختمي شوي خو هیڅ نه وه ختم شوي یوساعت وروسته ډزي وشوي هغوي باندي یي زه خرڅه کړم هغوي لاړه پلار مي کورته راغلی مور مي ورسره جنګ وکړ پلار مي هم دخپلي بدنامی لامل ما اومور ګڼلو چې سمه لور یي نه وه روزلي څه مي نشوه ویلاي نه مي ځان وژنه کولای شوه ځکه چې دانړۍ خومي هسي هم ټوله تباه شوه هغه نړۍ مي نه شوه خرابولای څوورځي تیري شوي پوهه شوم هغه دزیات عمر سپین ږیری سړی دي کوچیان دي بله ښځه هم لري خوپیسی زیاتي لري ځکه خو یي واده هم لسوورځوکي کوو کور هرڅه هغوي خپله تیارول نور راته هیڅ اوښکي نه وي پاتي هیچاسره مي خبري نه کولي یواځي به کینستم ټولي هیلي مي خاورو سر یوشوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان او هرچانه مي کرکه کيدله لس ورځې تيري شوي واده دهغوي کورکي جوړ شوی وو ديوبت په خير يي کينولم کالي اوهرڅه يي راته واغوستل ديوي کونډې په څير يي کورنه ويستلم شپې ته هم واده شروع وو ټولو غټ غټ کميسونه اغوستي وه ژبه يي هم زموږ ژبې نه جلا وه مور خور داکابنځې مي راسره لاړې ډوډۍ هرڅه ختم شوه زه يي کوټې ته وروستلم نوي شيان وه پوهه شوم همدا زما دوزخ دي لږ وروسته غټ په عمرپوخ سپين ږيری سړی راغلی کوټې ته مور اوخور مي اوښکې تويولې ټولو په حيرانۍ کتل زه هم ديوجسد په څير غلې ناسته وم خپل د نړيدلې ژوند ننداره مي کوله ښځې يوه په بلې پسې وتلې کله مي چې مور وتله ټينګه مي لمنې نه ونيوله په چيغوچيغومي ژړل اوويل مي چې مادې ځای نه بوځې زارۍ مي کولې ورته خومور اوخور مي هيڅ نشوه کولای هغوي هم راسره په چيغوژړل ټولې ښځې اونجوني راټولې شوي وي سړی په غوصه ټولو ته څه وويل اوويې ايستلې موراوخور مي هم زمالاس په سختې خپلې لمنې نه خلاص کړ او ووتلې سپين ږيری جګ شوه دروازه يي وتړله زه هم ژر شاته کونج کې ټوله کينستم ددې شپې او هغه شپې چې تښتول شوي وم هيڅ توپير نکيده سړی زماخواته راته زه هم ټوليدم کله چې راته نژدې کيده ومې ويل مه نژدې کيږه مانه ليرې اوسه سړې وخندل ويل مه ويريږه زه درته تاوان نه رسوم کله چې يي لاس راوړه لاس مي پورې وهه ماويل لاس مه راوړه ليرې شه سړی لږ شيبه غلی ناست وو ويل جګه شه ځای سم کړه هيڅ مي ونه ويل سړی جګ شو غوښتل يي په زوره مي جګه کړي ماورنه لاسونه کش کړه هغه مي شاته پورې وهه ونه لويده خو راغلې څو چپلاخې يي ووهلم ژړل مي خوهغه په زوره جګولم ماهم دهغه لاس ځان ته نه پريښوده وروسته سړی ستړی شوو ښه ډيره يي ووهلم په مخ په سر لاسونو پزه مي وينې شوه دواده زرغونې جامې مې په سروينو ولړل شوي وروسته هغه لاړ ځای کې ويده شو ماهم داشپه بياپه غمونو او اوښکوتيره کړه ځان مي خوږيده سهاره پورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وینبه ناسته وم هغه هم ویده ووهغه ته په کتلو مې هم کرکه کوله اذان وشو دباندې دڅوښځو ږغ شو هغه هم جګ شویوځل یې راوکتل بیالاړ کوټې ته ووته لږ شیبه نه وه تیره شوې چې مور مې راغله کله چې یې زماحالت ولیده اوښکو یې په مخ رودونه جوړ کړ زماسر یې خپله سینه پورې نیولې وو هغه سړې پلار اواکاګانو ته مې یې ښیراوې کولې لږ وروسته مې خور راغله هغې هم ژړل درو واړومو دبې وسۍ اوښکې تویولې وروسته مې خور لاس نه ونیولم تشناب ته یې وروستلم مخ اولاسونه یې راته ومینځل کله مې چې هنداري ته وکتل نو څیرې مې ډیرتغیر کړی وو داسې لګه یوبل څوک چې اوسم همداسې دوې شپې نورې هم په داسې وهلو کې تیرې شوې په دریمه ورځ مې مور دوې تلل مور مې راته دزړه له زوره نصیحت کاوه ویل نور دې همدا ژوند دې دادې کور دی خپل تقدیر ومنه اوځان سره ظلم مه کوه هغوې لاړې زه یې هم دیوې زخمې مرغۍ په څیر وغورځولم ټوله ورځ مې په ژړاتیره کړه شپې پورې مې فکر وکړ مورمې رشتیا وایې نور مې همداژونددی شپې مې هم دیوبې روح جسدپه څیر هرڅه ومنل خپل تقدیر ته تسلیمه شوم خوترسهاره به مې په اوښکو بالښت لوند کړی وو څوورځې نورې تیرې شوې هیچاسره مې خبرې نکولې دیوې ګونګۍ په څیر شوې وم تل به یواځې کوټه کې کینستم کله کله به مې مور سره څوخبرې کولې

موربه مې هم راته ډاډ راکوه چې خدای شته دهغه سړې یوزوې وو مانه په عمر لږ غټ وو نوم یې احمد وو ډیر ښه انسان وو زمایې ډیر خیال ساته کله کله به راته او دخپلو رواجونو کیسې به یې راته کولې داچې زه لږ وخاندم نوتل به یې ټوکې راته کولې ماهم ورسره کله کله دخپلو درسونو اوهیلو په اړه خبرې کولې هغه هم ښوونځی ویله لسم ټولګې نه فارغه شوی وو یولسم ټولګې کې وو دواده درې میاشتې تیرې شوې یوه ورځ یې موبایل کې ګوتې وهلې زه یې شاته ناسته وم چې ناڅاپه مې دشاهد عکس

(c) ketabton.com: The Digital Library

باندي سترګي ولګيدي په بيړه مي ترينه موبايل واخيسته سم مي وکته هم هغه وو ژر مي ايډي وکتله په بل نوم يي جوړه کړي وه څونجوني اوهلکان ورسره ملګري وه لاسونه مي ريږديدل احمد په حيرانتيا راته کتل کله مي چې وکتل څوک نه وو هغه ته مي وويل داهغه سړی دی چې زماژونديي تباه که هغه هم ژرموبايل واخيستي وه يي کته ويل څنګه کيدای شي داخوماسره ډير وخت نه فرينډ دی اوښه تعليم افته ځوان ښکاري ومي ويل هو که داسي نه وو ولي به زماپه څير نجوني تيرايستل کيدلي خودواړه چوپ کيناستلو مور يي راغله هغه هم جګ شو زه لاړم کوټې ته ډير مي وژړل خووروسته مي زهن کي راغلل چې هغه سړي ويلي وو چي يواځي ته نه يي ډيري نجوني دلته راغلي يعني هغه اوس هم داکار کوي نجوني تيرباسي نه زماخوژوندهسي هم دوزخ جوړ شوی خودهغه سزابايد ورکول شي بايدنور ددي کارمخه ونيول شي لږ وروسته ورغلم احمدمي راوغوښته خپلي کوټې ته هغه ته مي ويل يوڅه درته وايم خوقسم راسر وکړه چې مني به دخير کار دی شايد دخداي هم خوښه وي هغه دلږ ځنډوروسته ومنله وروسته مي ورته وويل چي ده ته به سزاورکوو نوري نجوني به له دې عذاب نه ژغورو ويل څنګه پلان موجوړ کړ چې دهغه سره دنجلي په نوم خبري وکړو وروسته به بياګورو هغه هم په سختۍ ومنله خوومي ويل چي يوه بله پخوانۍ ايډي پيداکړه چې دنجلی وي ترڅوشک ونه کړي هغه هم داسي وکړه مسجونه يي ورسره پيل کړه ډير ژر صميمي شوه ځکه چې دادهغه دنده وه خبرو کې ډير ماهره وو خوداځل مودملګرتيا نه دميني اړيکه جوړه شوه احمدبه ورسره مسچونه کول کله ناکله به يي بياهرڅه راته ويل همداسي وخت تيريده احمدنور دداسی ميني له خبرونه تنګ راغلی وو خوزماپه ډير ټينګاربه بيرته راضي شو احمدورته دنيټ نه ديوي نجلی څوعکسونه په ډير زحمت پيداکړي وه هغه يي ليږلي وه هغه هم ورسره دميني ګرمه اړيکه جوړه کړي وه دوي مياشتي تيري شوي وي يوه ورځ احمدوويل چي هغه غواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماله نژدي نه مخامخ وګوري ډېر ټینګار کوي ماهم احمدته نورپلان وښوده زمادپلار یو ملګری وو هغه پولیسو کي قومندان و نوهروخت به زموږ کورته راته مابه ورته چاي راوړلي نوډېره ښه یې پیژندلم احمد ته مي وویل چي دهغه شمیره مي پلارنه واخله ووایه چي یوملګری مي ستونزه لري هغه همداسي وکړه شمیره مي‌واخیسته اوزنګ مو ورته ووهه لومړی احمد خبري وکړي بیاماسمدلاسه یي وپیژندم ډېره ښه پوښتنه یي وکړه وروسته مي ټوله کیسه ورته وکړه هغه ویل نواوس به څه کیږي ماویل که تاسو مرسته وکړي هغه غواړي بیاداسي وکړي لکه مخکي چي ماسره کړي وو نوهم هغه وخت به یي تاسو ونیسي هغه ویل اوس خونه کیږی داوړه خبره نده خوزه درته بیازنګ وهم ماهم ومنله څوورځي وروسته احمدموبایل راوړ ویل پولیس کاکا دي زنګ وهلي کله چي مي ورسره ستړي مشي وکړه هغه وویل چې تاسو ښه پلان جوړ کړی موږ مشوره کړي مرسته کوو خوبایدډېرپام وساتو چې کومه بده پېښه ونشي ما هم ویل سمده ده زه احمد پولیس کاکا دري واړه اړیکه کي شوو ما او احمدداشاهد هرڅه پولیس سره شریکول هغه هم راته ځاي اوهرڅه پلان ښوده

دوي ورځي وروسته دلیدني ورځ شوه داهرڅه موځکه کولاي شوه ځکه چې داحمدپلار سهارتلی او ماشام کورته راتلی داحمدمورهم مانه کرکه کوله ماسره هیڅ نه کینستله نوځکه هرڅه موهوسا کولای شوه خو زړه کي مي هم ویره وه هم خوشالي زماژوندیواځي یوقیامت وو چي تیریده داسي کس سره مي ژوندکوی چې زمادنیکه په عمر وو هغه ته په لیدلو مي زړه بدیده خومجبوریت ورسره یوتخت کي ویدولم هره شپه به دیو بي روحه جسدپه څیر وم او ورځ به مي په خپلو غمونو او بې وسیو په ژړا تیریدله داژوند نه یودوزخ اوعذاب وو داهرڅه دهغه شاهدله امله وه نوځکه خوشاله وم چې هغه هم زماپه څیر عذاب وګوري او زماپه څېر ساده او بې ګناه نجونو ژوند نور تباه نشي په هرحال سهار وو پولیس کاکا ویل ته به خامخا راځي حجاب کي ځکه که

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاونه ګوري کیدای شي پوهه شي نوماهم ومنله احمدماسره تلی که څه هم هرڅومره مي وویل چي مه ځه هسي نه په تاڅه وشي خوهغه نه منله ډیر غیرتمن هلک وو مور دواړه کورنه پټ ووتلو روان شو خوداځل دمخکي په څیر دشاهد دمرستي نه بلکي دهغه دسزالپاره وو ورغلو هغه ځاي ته پولیس کاکا هم وو دلیري مو ولیدل زنګونه مو وهلي وو یوبل سره موخبري کولي احمد لږ لیري ولاړ وو پولیس هم ساده جامو کي وه هیچانه پیژندل غوښتل مي احمد سره لږ خبري وکړم ورغلم داځل موهم داسي ځاي ټاکلی وو چي څوک نه وه

احمد : هیله راغله هیڅ نه ویریدله ډیره زړه وره اوپاکه نجلی وه ځکه خوماهرڅه ورسره ومنل هغي راته یوه کتابچه راکړه ویل که کورته لاړو بیرته به یي راکړي که نه بیابه یي ته پوره کړي وروسته خپله پوهیږې حیران شوم په خبره یي پوهه نشوم خوهغه بیرته خپل ځاي ته لاړه وخت ډیر په سختي تیریده نیم ساعت وخت تیرشو چي موټر راغلی ودریده داچي هیلي ډیرپټ حجاب کړی وو نوچانه پیژنده لږ ورنژدي شوه کله چې مي موټر ته سم وکتل بل څوک نه پخپله شاهد وو دسترګونه مي ورته اورونه غورځیدل ډیرورته غوصه وم خوهیلي هغه ته ځان داسي ښکاره کړ چي هغه دمسجونونجلی ده هغه هم دموټر دروازه خلاصه کړه هیلې لومړی شاوخوا وکتل داسي لکه ویریدلي چي وي خوکله یې چې مور ولیدلو زړه یي ډاډه شو موټرته وخته هغوي ترمنځ خبري کیدلي دهغي سره یوموبایل وو چي پولیس ورکړی وو نومور ټولو یي خبري اوریدلي هغه ورته دحجاب لري کولو وویل دمیني خبري یي شروع کړي خوهیلي حجاب لري نه که همداسي یي خبري ورو ورو کولي خوداځل شاهد نه وو ښکته شوی چي دوه خلک راغلل یو یې تور مخي وو یوبل هم ورسره وو کله چي یي غوښتل موټر ته وخیژی پولیس ټولو ته اشاره وکړه هیلي ژردروازه خلاصه کړه شاوخوانه څلور پولیس راټول شوه وسلې یي ورباندي ونیولي هیله هم په منډه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دپولیس کاکا خواته ورغله زه لږ شاته پټ ځاي کي ولاړ وم پولیسو هغوي ته دتسلیم چیغي وهلي هغوي هم لاسونه جګ کړه خوشاهد موټر کي وو نه کښته کیدي پولیسو ځوځلي دتسلیمیدو وویل خوهغه ناست و اخرپولیسو ویل که ښکته نشې ډزي کوو نوهغه هم لاسونه لوړ کړي وه ورو موټر نه ښکته شو پولیس ورو ورو ورنژدي کیدل چي ناڅاپه شاهد مخي ته رامنډي کړي پرپولیس کاکا یي وسله ونیوله ویل لیري شي که نه داوژنم هیله دپولیس کاکا څنګ ته ولاړه وه پولیسو هغه دوه نیولي وه خوشاهد دپولیس کاکا سرته وسله نیولي وه غوښتل یي وتښتي خوپولیسو وسلې نه ایښودي کله چي پولیس کاکا غوښتل ډز وکړي شاهد ماشي ته ګوته وروړه ډز شو کله مي چې یوبل ته وکتل شاهد په وینو لړلي پروت وو خوشاله شوم خوچې پولیس کاکا اوهیلي خواته مي وکتل هیله په وینو کي پرته وه پوهه شوم چي هیله دپولیس کاکا مخي ته دریدلې او مرمی په هغې لګیدلې پولیس کاکا هم ولاړ وو ټولو رامنډي کړي هغه خلکو لاسونه یي شاته تړلي وه دپولیسو موټر ته یي پورته کړه ماوپولیس کاکا په هیلي غږونه کول مخ مي ترینه لوڅ که لا ژوندۍ وه همداسي یي کتل وړه موسکایي وکړه او سترګي یي پټي شوي پولیس کاکا چې یي کله لاس وکته نوپوهه شوم چې هیله نور ژوندۍ نه ده ماوپولیس کاکا دواړو اوښکي تویولي امبولانس راغلي هیله یي پورته کړه زه هم حیران وم چي څنګه مي پلارته ووایم خو زماپه ځاي پولیس کاکا مي پلار او دهیلي پلارته زنګ ووهه هغوي یي خبر کړه پولیس کاکا وویل چې ته په هیڅ نه یي خبر همدا دهیلي غوښتنه وه چې پلار دوي دي پوهه نشي ته هغې سره دي پیښه کي وي هسي نه ستااوپلار ترمنځ دي جنجال جوړ نشي ماهم ومنله دهیلي کورنۍ اوزماپلار دوي ټول راغلل دپولیسو تهانې ته ټولو نه مي دهیلي دظلمونو په خاطر کرکه کیدله هغه بې ګناه وه دوي ټول دهغې مجرمین دي لومړی شاهد چي خپله سزا یي ولیدله بیا دهغې خپله کورنۍ اوزما پلار چې دهغې ژوند یي ورته په دوزخ بدل کړی وو څکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هيلې ژوند

خوهغه دمرگ په وخت کي په خندا ولاړه ځکه چې ژوند هغي سره ډير ظلمونه وکړه هيله مو خاورو ته وسپارل څو ورځي تيري شوي ډير خلک فاتحي ته راغلل ډول ډول مجلسونه کېدل دهيلي مور اوخور ډير ژړل د هغوي په دردډير ښه پوهيدم ځکه چي هغوي هم پوهيدلې چې هيله بې گناه وه دهيلي پلار هم ډير کمزوری شوی وو شايد اوس ډير پښيمانه وو خوهيڅ گټه يي نه کوله هيله نوره ژوندۍ نه وه هرڅه ختم شوه دهيلي کورنۍ هم نور نه راتلله زموږ کور هم نور عادي وو چاهيله نه يادوله يواځي زماډيره يادېدله هغه مي دخور په څير راته گرانه وه څوورځي وروسته مې دهيلې کتابچه ياد ته راغلل کله مي چې ولوستله همدا دژوند کيسه يي وه چي نوره برخه يي ما وليکه اوس پوهه شوم چي دهغي مطلب څه وو هيله زماپه نظر يوه اتله وه چې دداسي ظالمانو له منگولو نه خوشي شوه پرته له گناه نه يي سزاوليدله او دډيرو بې گناه نجونو ژوند يي وژغورلو خپل ژوند يي دانسانيت لپاره قربان که

پاي

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library